

Índex

Editorial

Malgrat tot, un bri d'esperança 2
Consell de redacció

Biodiversitat

Zoonosi, biodiversitat i demografia humana 4
Andreu Ubach

Patrimoni natural

La desembocadura de la Tordera, un abans
i un després del temporal Glòria 6
Naturalistes del Montnegre i la Tordera

Diari naturalista

Diari naturalista del Montseny 14
Andreu Ubach

Avís savis

En Josep Danés del Camps de Santa Fe 15
Sergi Travessa Danés
Rosa Danés Brau

Mots mig perduts

Mots mig perduts (especial recopilatori) (XV) 21
Cèsar Gutiérrez i Perearnau

Plantes i remeis

Malva i Sajolida 24
Santi Jàvega Burgos
Montserrat Albiol Belilla

A la memòria d'en Joan Campañà i Ros

26
Oscar Farrerons Vidal
Carles Lumeras i Medrano

EcoConsells

El destí de les tovalloletes higièniques 27
Cristóbal Alcalá

Contraportada

ILP Montseny 28

Portada: Detall del bosc
Pintura acrílic sobre tela, 60x81cm
Autora: Teresa Miarnau

Editorial

Malgrat tot, un bri d'esperança

Semblaria que, finalment, s'han conjuminat tots els ingredients per a la tempesta perfecta. En poc temps, el conjunt de la població mundial ha estat conscient, per la via dels esdeveniments, de l'existència d'un problema del qual experts, científics i grups ecologistes parlaven des de feia anys: la crisi climàtica.

Ha calgut, però, que s'arribés al seu punt més àlgid en forma d'emergència, que és on hem arribat en l'actualitat, perquè es desapareixin totes les alarmes. I és que aquesta emergència s'ha vist acompanyada -no podia ser d'una altra manera- per una crisi ecològica de primera magnitud, amb l'extinció massiva d'espècies a tot el món. A més, ha calgut que esclatés una pandèmia, d'origen dubtós, que està afectant d'una manera o altra milions de persones arreu del món perquè almenys una part de la humanitat comencés a entendre que la salut de la biosfera (la que maltractem cada cop de manera més descontrolada) està íntimament lligada a la salut de les persones, i que sense guarir la primera no podem esperar la millora de la segona.

En qualsevol cas, tot augura que les crisis esmentades impliquen una clara tendència a la seva agudització les properes dècades, acompanyada de la repetició cada cop més freqüent de fenòmens meteorològics catastròfics a qualsevol lloc del globus terrestre.

I mentre aquest escenari s'esdevenia a escala planetària, què estava passant a casa nostra? En obrir-se mínimament la situació de confinament veïem com el desastre de la massificació incontrolada tornava a afectar els espais naturals de Catalunya i, de manera particular, el Montseny. No ha estat, però, una afluència extraordinària, com han dit alguns mitjans. Pel que fa al cas del massís montsenyenc, si més no, fa molts anys que arrosseguem aquest problema.

Des de finals dels anys noranta, la Coordinadora per a la Salvaguarda del Montseny ha denunciat la problemàtica que comporta el turisme massiu incontrolat en el si del parc natural.¹ Ens hem esgargamellat denunciant l'impacte d'aquesta massificació davant dels organismes de direcció del parc, i reclamant una normativa i una tasca pedagògica adequades.

Hem defensat, reiteradament, que la prova pilot de transport públic engegada la tardor del 2017 i perllongada els anys posteriors era totalment insuficient, tant pel concepte mateix com pels horaris escadussers; i, especialment, pel fet que sense limitar l'accés dels vehicles turístics en determinats moments no es podria aconseguir un funcionament real del transport públic i una minva de vehicles mal aparcats, que obstaculitzen l'accés als veïns i als serveis

¹ Vegeu DEPANA-COORDINADORA PER A LA SALVAGUARDA DEL MONTSENY. *Aportacions al programa d'ús social del Parc Natural del Montseny*. Sant Celoni, 1998.